

LIVS LUFTE

Nr 1 2021

Nathalie Bencic:

**"När jag bad
var det som
ångesten rann
ur kroppen."**

Bo Johansson:

**"Stanleys hjärta
har hela tiden
funnits hos EFS
i Sydsverige."**

KANSLIET

Vallgatan 9
281 31 Hässleholm
Tel. 0451- 38 80 70
E-post: sydsverige@efs.nu

NÄSTA NUMMER

Skickas ut i april

OMSLAGSBILD

Nathalie Bencic

ANSVARIG UTGIVARE

Lennart Albertsson

E-post: lennart.albertsson@efs.nu

REDAKTÖR

Kristoffer Lignell

Telefon: 0703-801291

E-post: kristoffer.lignell@efs.nu

GÅVOR

OCR 50000001813 till bankgiro: 901-0026

Swishnummer 123 357 80 28

Märk "Sydsverige"

Bankgiro Salt: 5275-8786

Swish Salt: 123 354 77 91

LIVSLUFT.EFSSYD.ORG

EFSSYD.ORG

SALTSYDSVERIGE.NU

Livsluft är en regionstidning om vad som sker i EFS och Salt Sydsverige. EFS är en missionsorganisation inom Svenska kyrkan som vill uppmuntra till personlig tro, mission och bibelbruk. Vi finns över hela landet, uppdelade i regioner och missionsföreningar. Salt är en självständig kristen barn- och ungdomsorganisation med särskild relation till moderrörelsen EFS och Svenska kyrkan.

Livsluft ges ut i tryck samt på webben. Pre-numeration på papperstidningen kostar 300 kr/år.

INNEHÅLL

3 Ledare

4 Inför sommarens konfaläger

6 Hänt i regionen

8 Pulsen på Nathalie Bencic

11 Till minne: Stanley Tufvesson

12 Sänd och RE:STORE

14 På lärjungars vis: En liten vägledning inför fastan

»'Kan det inte vara som förut snart?' 'Tänk när allt blir som vanligt igen!' Dessa citat har hörts under det gångna året och ger mig lätt känslan av att vi vill tillbaka. Vi vill åter till det vana och välldoftande. Vi vill tillbaka till Egypten.«

Lennart Albertsson

4

Inför sommarens konfaläger

8

Pulsen på Nathalie Bencic

12

Sänd och RE:STORE

14

På lärjungars vis

ÄR DU OCH JAG PÅ VÄG TILLBAKA TILL ”EGYPTEN”?

Året var 1983. Jag hade på sensommaren 1982 äntligen tagit mitt körkort. Efter att ha muckat från lumpen och därefter fått ett högstadielärarjobb fanns plötsligt pengarna till de dyra körlektionerna. Sommaren 1983 kom och därmed en sorts frihet. Jag hade tagit över min pappas kaliforniavita Volvo 142. Årsmodellen var 1969. I den satt nu en fin Kraco bilsterreo och högtalarna låg i sedanmodellens ”hatthylla” där bak. Kassettfacken var välfyllda. Förutsättningarna fanns som aldrig förut. Jag åkte runt på de slingriga vägarna norr om Örebro; Fellingsbro – Frövi - Vede-våg och sen väg 60 från Lindesberg hem igen. Musiken i bilen var central. Volymen var hög, basen tydligt markerad. Detta gjorde turen till en upplevelse, där jag ännu kan minnas vilken låt som hörde till vilken kurva på vägen.

Jag hade precis upptäckt den amerikanske, kristne, sångaren Keith Green. Jag köpte snabbt de skivor jag kom över. Andra spelade jag in via lånade skivor från kompisar tills samlingen var komplett. Smärtsamt nog insåg jag ganska snart att Keith Green inte längre var i livet. Han flyttade hem till Herren när han och hans två äldsta barn följde med i ett privatflyg. Planet störtade inte långt ifrån den gård som familjen förvärvat för att där kunna ta emot människor med olika behov – ett öppet hem! Hans bortgång gjorde säkert att sångerna fick ett ännu större värde och påverkan på mig. Keith's sångers tydliga budskap och uppmaning att inte glömma att berätta för människor om Jesus och att kyrkan håller på att sumpas sitt uppdrag blandades med självvranssakande sånger med ett innehåll typ ”Gud, ta emot mig trots alla mina fel” eller ”Jag är helt beroende av Din nåd”. Jag lärde känna en artist som öppnade sig för Gud och människor. Det blev för mig en förebild som jag ännu ser upp till.

Dessa sånger kommer igen och igen till mig där i bilen sommaren 1983. Jag blir djupt berörd och vill åter ge mitt liv till Jesus. Det måste finnas hopp för mig ännu. Där finns jag kvar idag. Sångerna lever likafullt och den kamp som följde Keith Green känns ännu igen i mitt eget liv.

En av sångerna sticker ut lite mer än andra. Jag tog den då för en rolig, satirisk och lite uppnosig sång (typ ”kan man sjunga så här?”). Idag upplever jag den rakt

igenom profetisk. Sången ”So you wanna go back to Egypt” har väckts till liv mitt i vår Corona-pandemi.

Jag har full respekt för att man efter en vandring i öknen under 40 år ganska ofta har anledning att knorra och knota. Att man, trots alla enorma tecken på Guds hand, tvivlar på om vi någonsin skall komma fram till det utlovade landet. Det är inte underligt att Israels folk ibland längtade tillbaka till de välbekanta och väldoftande köttgrytorna. Till det vana och igenkända. Jag har en ännu större förståelse för denna längtan efter ett år av en pandemi som helt lamslagit den värld vi känner idag.

”Kan det inte vara som förut snart?” ”Tänk när allt blir som vanligt igen”. Dessa citat har hörts under det gångna året och ger mig lätt känslan av att vi vill tillbaka. Vi vill åter till det vana och väldoftande. Vi vill tillbaka till Egypten.

Vi är EFS. Vi är kyrka och rörelse. Vårt uppdrag är att visa vägen framåt. Till det utlovade landet, dit vår längtan oförtrutet måste gå. För där väntar något helt annat än hur det såg ut på den plats vi kom ifrån. Anar du och jag skillnaden mellan förut och sedan? Kan vi också se att tiden efter pandemin inte är densamma som tiden före? Vi är inte på väg tillbaka!

Människor har velat sörja, men inte fått vare sig ta avsked eller begrava en anhörig. Människor har kanske för första gången känt en rädsla för att själva dö. Livet har ställts på sin spets och upplevts som mer dyrbart än någonsin. Detta är ett nytt landskap att vara kyrka i. Här finns människor att bjuda in i din och ditt sammanhangs värme. Att få se fler följa med i ”tåget” till landet därframme. På den fortsatta vandringen.

Till sist ett ord från 1 Korintierbrevet kapitel 5, vers 7–8: ”Rensa bort den gamla surdegen så att ni blir en ny deg. Ni är ju osyrade, för vårt påsklamm, Kristus, är slaktat. Låt oss därför fira högtid, inte med gammal surdeg, inte med ondskans och fördärvets surdeg, utan med renhetens och sanningens osyrade bröd.”

Israels folk stod inför det hastiga uppbrottet och uppmanades att äta osyrat bröd. Vi uppmanas att bli en ”ny deg”. Hur kan Gud forma oss till en sådan?

LENNART ALBERTSSON är regional missionledare i EFS Sydsverige.

Inför sommarens konfaläger

Det är lätt att tro att konfirmandläger hör till sommaren. Men arbetet med sommarens läger är redan i full gång. Präster och ledare börjar tillfrågas redan under hösten och i januari genomfördes en Konfa-kickoff, i år digitalt. Konfirmand-koordinatören Jenny Axéll och Daniel Svensson, präst i EFS-kyrkan i Helsingborg berättar om planerna inför sommaren.

EFS i Sydverige har en stolt tradition av konfirmandläger på somrarna. Många ställer sina barn i kö flera år i förväg för att vara säkra på att få en plats. Men vad är det egentligen som är så bra med konfirmationsläger?

- Möjligheten att få uppleva god kristen gemenskap och bra undervisning, och kunna ta till sig och påverkas av detta utan att det är så mycket annat som stör, som det ju alltid är i vardagen annars. Jag tror att det alldeles speciella med konfaläger är kombinationen av att de flesta upplever att man i lägergemenskapen kan sänka garderna och höra hemma precis som man är, och att under en tid är det fullständigt normalt att man pratar om och med Gud och räknar med honom i hela livet. Man får så mycket hjälp av varandra att röra sig i riktning mot Jesus. Det är nog en stor orsak till att många hittar en tro på Jesus under konfan, eller växer mycket i en tro som man redan hade sedan innan, säger Jenny Axéll, konfirmandkoordinator inom EFS i Sydverige.

Daniel Svensson fyller i:

- Under ett läger får man så mycket tid tillsammans och får mötas under hela dygnet. Den kristna tron handlar om hela livet och det kan man få visa på under lägret. Det är fantastiskt och se hur tron kan få väckas i ungdomars liv under lägrets gång.

Daniel konfirmerades själv i EFS och har varit ledare på flera läger. I år blir första året som präst.

- Jag konfirmerades på EFS-gården i Åsljunga sommaren 1999. Sen dess har jag varit fritidsledare och lärare på flera läger både i Åsljunga och på Heljarödsgården. Detta blir första gången som jag är präst på ett konfirmationsläger.

Inför förra sommaren diskuterades det länge och väl om det skulle gå att genomföra lägren överhuvudtaget. Men efter samtal med smittskyddsläkare och andra bestämde man sig för att köra på. I år är situationen liknande. Vad kommer att bli annorlunda i år mot andra år?

Daniel Svensson, präst i EFS-kyrkan i Helsingborg

- I år har vi 37 st konfirmander på EFS gården i Åsljunga och 34 st på Åhusgården EFS. Vi hoppas och tror på att kunna ha konfaläger, och förhoppningsvis även förträffar, ungefär som det brukar vara i sommar. Det som är frågan är ju framför allt hur i vilken grad vi kommer att kunna ha besök utifrån på lägret, på

Jenny Axell, konfirmand-koordinator.

konfirmationsdag och besöksdag, och även till exempel besök av lokala ungdomsledare som brukar vara ett väldigt bra sätt att knyta kontakter inför tiden efter konfirmationen. En viktig sak vi blivit ännu mer uppmärksammade på under konfalägerren 2020, är hur väldigt värdefulla faddrarna är. Förra året hade vi inte faddrar med för att minska antalet personer, och ledarteamen märkte verkligen av skillnaden. I år kommer vi att prioritera att ha med faddrar, säger Jenny.

- Ja, det är mycket som är ovisst men vi förbereder oss så gott vi kan och tror att det kommer bli ett fantastisk läger hur det än blir. Be gärna för lägret, konfirmanderna och oss ledare. Förra året blev det två lyckade läger och vi hoppas på det i år också. Jag ser fram emot att jobba tillsammans med ledarteamet. Vi har fått ihop ett riktigt dreamteam och jag ser fram emot vad vi kan få göra tillsammans säger Daniel.

Många har under det senaste året

behövt ställt om till digitala möten och samlingar. Detsamma gällde årets konfirmand Kick off. Trots omständigheterna var Jenny nöjd med resultatet.

- Jag är ändå positivt överraskad över upplevelsen att ha en digital Kick off. Det går så klart inte att jämföra med att träffas på riktigt, men det kändes ändå meningsfullt och positivt att ta ett första steg mot att lära känna varandra och ge konfirmanderna en förväntan inför förträff och läger. Vi har fått många positiva kommentarer från konfirmandfamiljer om träffarna. Funktionen med smågrupper i Zoom fungerade väldigt bra att använda på träffen.

Finns gärna med i bön för sommarens konfirmander, präster, ledare och faddrar. Kom också ihåg konfirmandlägren i ditt och din förenings ekonomiska givande!

Läs mer om EFS i Sydsveriges konfirmandarbete på efssyd.org/konfirmationslager

Salt ledardag

Den 20 januari var det åter dags för barn- och ungdomsledare i regionen att samlas och denna gången skedde det digitalt.

Under träffen fick vikarierande Saltkoordinator Nathalie Bencic möjlighet att presentera sig och mycket av tiden gavs åt dela idéer och nya arbetssätt likväl som utmaningar. På grund av de strikta restriktioner som kom under hösten fick all barn- och ungdomsverksamhet ställa om och i vissa fall ställa in. Dock är det imponerande att se hur regionens Salt-ledare hittar kreativa sätt för att fortsätta nå den yngre generationen.

Exempel vad de anställda har gjort är UngdomAlpha- som Ängelholm har varit först med att testa i vår region. Vidare har andra föreningar haft barnvagnspromenader, Zoom-träffar för ungdomar, live-sända söndagsskolor, skattjakt där barnen har fått vara ute och klara av uppdrag med hjälp av en skattkarta och bibeltexter med tillhörande pyssel har postats till barn. Det fanns även framåtsyftande idéer om att skapa en mötesplats under en dag med olika aktiviteter som riktar sig mot ungdomar.

Många av våra barn- och ungdomsledare drivs av mötena med barn och unga. Nu när de fysiska träffpunkterna är begränsade så får vi påminnas om att ofta uppmuntra och be för våra Salt-anställda som gör ett fantastiskt jobb!

/Nathalie Bencic

MOD -att släppa taget eller hålla fast

Lördagen den 6 mars arrangerar EFS i Lerberget och Kulla pastorat tillsammans med Sensus en fördjupningsdag via Zoom på temat: MOD - Att släppa taget eller hålla fast.

- Det började som en längtan efter andlig fördjupning i församlingen berättar Jonas Engström, initiativtagare till dagen.

Planeringen började i höstas och var tänkt att genomföras med de då rådande restriktionerna (50 personer). När de nya restriktionerna kom lades planerna på is. När församlingen började träffas till kyrkfika via Zoom blev det tydligt att många som brukade komma saknades.

- Då kände vi att vi kan inte vänta ut pandemin, vi måste göra något nu. Vi ska komma ihåg att vi uppmanas till fysisk distansering, inte social, därför kör vi en dag via Zoom trots att det finns en ovana bland vissa och lite motstånd hos andra.

Temat "Mod" kom tidigt i planeringen.

- Vi vill hitta ett tema som kändes relevant för hela vår församling, både för de som kommer ofta och de som kommer ibland. Till slut landade vi i motsatserna släppa taget och hålla fast. Många har fått tid att reflektera i pandemin. Vad vill jag släppa och hålla fast vid? Kändes klockrent när vi kunde få hit Britta Hermansson, Lennart Albertsson och Kristoffer Lignell för att tala utifrån temat från olika håll. Vi ville belysa att vi kan leva modigt både genom att släppa taget och genom att hålla fast.

Dagen är gratis och sker via Zoom med kortare föreläsninga, fika och samtal. Aktivitetet för barnen planeras också under dagen i parallellt Zoom-rum.

Mer info om anmälan och tider finns här:

www.facebook.com/events/1911663258989291/

EFS valberedning informerar

Snart dags igen för årsmöte och regional mötesplats i EFS i Sydsverige!

Vi är många som vill och kan mycket och jobbar hårt i lokala sammanhang i Skåne och Blekinge. Inom EFS i Sydsverige behövs också dessa villiga krafter. En önskan är att någon till ställer upp i regionala utskottet, RU, där man främst jobbar med verksamheten.

Det är viktigt att det finns representanter från så många som möjligt av de lokala missionsområdena, så att man därifrån upplever att man är delaktig i verksamheten och har en möjlighet att påverka.

Inför kommande år söker vi främst kvinnor, eftersom det just nu finns för få i RU.

Vi söker också någon mer till valberedningen, gärna från de östra delarna.

Till sist vill jag uppmana er alla att läsa den inspirerande och tankeväckande "Pulsen på Lennart Albertsson" i Livsluft!

Med hopp om många goda förslag!

För valberedningen,
Elisabeth Fäldt
elisabeth.faltd@telia.com
070-54 415 57

Salts valberedning informerar

Jag sitter med i valberedningen för Sydsveriges Saltstyrelse. Styrelsen träffas runt fyra gånger per termin och arbetar bland annat med salts läger, anställda och ledarutveckling. I sökandet efter nya styrelsekandidater söker vi personer som vill att barn och ungdomar ska få lära känna, komma till tro på och följa Jesus Kristus. Vi söker dig som ser värdet av bra barn- och ungdomsläger och som vill bidra till att dessa blir av. Det är en jätteviktig uppgift där du behövs! Är du intresserad så hör gärna av dig till oss i valberedningen.

"Skörden är stor men arbetarna få. Be därför skördens herre att han sänder ut arbetare till sin skörd." (Lukas 10:2)

Louise Malmborg
0721926674
louisegunnar@gmail.com

Personaltytt

Malin T Jonsson är ny samarbetskyrkopräst i Sankt Knut i Lund.

Nathalie Bencic började vid årsskiftet tjänsten som vikarierande Salt-koordinator under Iza Jönssons föräldraledighet.

Regionens kommunikatör Kristoffer Lignell är sedan årsskiftet tillbaka från sin tjänstledighet.

Nathalie Bencic:

”När jag bad var det som ångesten rann ur kroppen.”

Hon har jobbat inom Sydsverige förut men gör nu entré på kansliet. Nathalie Bencic är den vikarierande Saltkoordinatör när Iza Jönsson är på mammaledighet. Precis som sin företrädare steg hon in i tjänsten mitt under pandemin men hon är uppmuntrad av att se hur mycket bra som görs för barn och unga i regionen.

När Nathalie var fjorton år gammal läste hon konfirmation hemma i bygden söder om Halmstad. Under tiden året gick så startade församlingen även igång en ungdomsgrupp som var till för dem som hade konfirmerats och där var bland annat Nathalies storasyster med.

- Hon kom hem efter varje träff och berättade glatt om vad de hade hittat på. Jag sa att jag ville med vilket hon först inte var så glad över. Då ville jag absolut med, säger Nathalie.

Sagt och gjort så började Nathalie i ungdomsgruppen. Det var en liten grupp på ungefär sju personer första tiden som snabbt blev ganska tajta. Konfapprästen Henrik Wagersten, som även ansvarade för ungdomsgruppen, satt varannan vecka med gruppen. Ibland var det aktiviteter, undervisning, besök eller måltider. Men alltid fanns andakterna med.

- Jag tänkte ju inte på det då men nu i efterhand kan jag verkligen se hur det formade mig att ha andakter och få höra om Gud vecka efter vecka i flera år, berättar Nathalie.

Hon säger att det kanske är den viktigaste lärdomen hon har fått med sig från den tiden; att lita på att Gud gör sitt när någon "baddas" i en kristen miljö. Även om Nathalie regelbundet fanns med i ungdomsgruppen så var hon också iväg på fester med vännerna under helgerna. Så såg det ut under några år och det var först i trean på gymnasiet efter en kväll som enligt henne "spårade" som hon kas-

tade sig på Gud med bönen: "Hjälper du mig nu gör jag vad du vill".

- Jag hade varit full av ångest och grät i panik, men direkt när jag bad var det som ångesten rann ur kroppen och jag bara visste att allt som jag hört om Gud var på riktigt, säger Nathalie.

Ganska kort efter händelsen tog Nathalie studenten och mönstrade ombord på missionsbåten Elida för att finnas med som volontär. Tanken var att hon skulle vara där i ett år men tiden gick och tillslut hade det gått sju år.

- Emellanåt var det otroligt jobbigt, att alltid ha någon omkring sig och jobba i det höga tempot som vi framför allt hade under vårens konfasäsong, men nu i efterhand så var det värt det, berättar Nathalie.

Hon berättar om en tid som var långt ifrån friktionsfri men som även fick forma henne på djupet - inte minst gällande hennes relation till Jesus. Det absolut bästa med tiden ombord var enligt Nathalie att dels låta den kristna tron genomsyra hela livet på ett påtagligt sätt och dels att man så många dagar per år fick vakna ute på havet och bara förundras. Men mest av allt att man år efter år fick se ungdomar utvecklas i sin tro.

- En del ungdomar man träffade bad för första gången. Andra bestämde sig för att börja kalla sig kristna. Det fanns även de som fick uppleva helande till kropp och själ, berättar Nathalie.

Arbetet ombord var ideellt och tiden ombord fick henne att lära sig lita på att Gud förser. Medparten av åren arbetade hon som konfirmationsansvarig och det var även under de här åren som hon förstod att hon skulle fortsätta jobba med ungdomar.

- Jag kände på något vis att jag ville ge tillbaka eftersom jag visste att jag känner Jesus idag tack vare att det fanns vuxna som var beredda att investera i mig när jag var ungdom, säger Nathalie.

Våren 2015 arbetade hon för Elida mestadels från land och pendlade mellan segelbåten och Halmstad där hon samtidigt gick Kornhills bibelskola.

- Jag ville stanna upp lite och lyssna in. Jag hade lagt många år på båten och brann fortfarande för visionen men längtade samtidigt efter en utbildning som kunde ge mig mer verktyg till det jag längtade efter i arbetet med unga. Jag gick bibelskolan

med önskan om att ge utrymme för Gud att tala när jag fick lite fysiskt avstånd till det som var hela mitt liv, säger Nathalie.

Församlingen Kornhill var det som blev Nathalies första kontakt in i EFS. Hon hade redan gått på en del gudstjänster hos dem och tilltalades av det andliga liv som präglade gudstjänsterna. Direkt när hon påbörjade sitt bibelskoleår fick hon möjlighet att åka till Etiopien som en typ av studiebesök för klassen.

- Jag var ju helt pank men fick hjälp hemifrån och älskade att kunna följa med. Redan innan hade jag ett hjärta för mission och det kändes så stort att få se lite av det som skedde på bortaplan, säger Nathalie.

Hon berättar om hur hon tog rygg på Mikael Grenstedt som var med på resan och som delvis växt upp i landet. När det var fritid var hon honom hack i häl:

- Det var ju så man fick se mer av

det "äkta". Plus att han var den enda som ville dela injera med mig när alla andra gick för pommis. Resterande månader av bibelskoleterminen var för Nathalie en total tystnad.

- Jag var skitarg på Gud. Här kom jag och gav honom ett halvår så att han skulle kunna tala när jag var på tårna för att kunna gå dit han ville men det har aldrig varit så tyst sen jag blev kristen, berättar Nathalie.

Hon berättar hur det fortsatte så fram tills sista veckorna på bibelskolan. Hon hade bestämt sig för att ansöka till en utbildning och fundrade länge mellan valen av teologi, socionom- och lärare. Vid ett kort tillfälle utbrast hon för sig själv och sin syster att hon skulle bli lärare för att kunna ge tillbaka till ett Sverige som har gett henne så mycket. Hennes fem minuter av mental mognad som hon själv beskriver det.

- Jag vet inte riktigt vad jag fick det ifrån men inom en vecka kom två personer jag hade stort förtroende för och talade till mig om att jag skulle söka till lärarprogrammet trots att de inte ens visste att jag hade det som alternativ, säger Nathalie.

Hösten 2015 flyttade hon ner till Malmö för att studera till högskolelärare. Vid sidan av studierna engagerade hon sig i barn- och ungdomsarbete i olika samfund och sammanhang genom sommarläger, nyårsläger och såklart- konfaläger. Idag är hon med i Betaniakyrkan där hon även finns med i ungdomsarbetet. Att hon valde att gå in som Saltkordinatoor när Iza skulle på mammaledighet är inte helt otippat enligt henne själv:

- Jag har tidigare sneplat mot tjänsten och för mig var det alldeles lagom att ta ett vikariat. Även om jag vet att jag är i mitt esse när jag ar-

betar direkt mot barn och unga så gillar jag att vara i ett arbete som jag själv tycker är otroligt viktigt. Sedan har jag alltid gillat att arbeta i kristna gemenskaper.

Nu vill hon göra sitt bästa för att stötta lokala föreningar och arrangera läger när restriktioner släpps. Under året vill hon vara med och utöka ett sommarläger för ungdomar och är just nu i en planeringsfas där möjligheter för ett sådant undersöks.

- När restriktioner lättar vill vi vara på tårna och ha läger att erbjuda barn och unga. Förhoppningsvis kan vi se lättare restriktioner när man börjar umgås mer utomhus, säger Nathalie.

Hon berättar också om hur hon hoppas kunna uppmuntra ledare

och anställda i allt deras goda arbete.

- Man blir ju sjukt imponerad och inspirerad av alla eldsjälares omställning under pandemin. Nu har det börjat lättas för verksamheter gällande barn och där vill jag stötta föreningarna till att börja ta steg till fysisk gemenskap igen, säger Nathalie.

Samtidigt hoppas hon att anställda och ideella ledare hittar värdet i att samlas i mindre konstellationer för de grupper som kräver det:

- Självtillhörde jag en liten ungdomsgrupp som hade klarat dagens maxtak på åtta personer och för mig blev de tillfällena början på något livsförvandlande.

NATHALIE BENCIC är vikarierande Salt-koordinator för Iza Jönsson som är föräldraledig under 2021.

Till minne av

VDM

Stanley Tufvesson 1943-2020

VDM Stanley Tufvesson, Vinslöv, har lämnat detta livet. Hemkallad av vår himmelske fader, har han flyttat till det hem, som han så ofta har sjungit om i andliga sånger.

Stanley växte upp på ett lant- och skogsbruk i Lilla Dalsjö, Bjärnum. Hans far var inte bara lantbrevbärare. Han var också soldat i Frälsningsarmén. Kristen tro och social omsorg var det arv, som Stanley kom att förvalta väl under hela sitt liv.

Tidigt blev Evangeliska Fosterlandsstiftelsen EFS hans andliga hemvist. P.g.a. sin begåvning och en personlig kallelse genomgick han en pastorsutbildning vid det som i dag är Johannelunds teologiska högskola. Under en längre tid arbetade han som EFS pastor i Eslöv, där han också bodde med sin familj.

Personligen lärde jag känna Stanley i början av 1990-talet. Han rekryterades som medarbetare i Svenska kyrkan Hässleholms församling. Ett nytt samarbetsavtal mellan EFS och Svenska kyrkan hade gjort det möjligt för EFS pastorer att prästvigas. Stanley blev en av de första och prästvigdes i Lunds domkyrka i januari 1991.

I Hässleholms församling har Stanley i sin tjänst haft två uppdrag. Dels var han sjukhuspräst vid Hässleholms sjukhus. Det innebar sjukbesök, själavårdssamtal, gudstjänster, sjukkommunion inte minst på hospice, där det gavs vård i livets slutskede.

Samtidigt var Stanley föreståndare i församlingens diakonacentrum "Örtagården". På förmiddagstid välkomnade han där medmänniskor till en stunds gemenskap, en hjälpande hand och någonting att äta. Stanley stod själv för programmet i form av an-

dakt, allsång till gitarrackompanjemang och diverse dråpliga historier.

Eftersom Stanley med sin familj återvände till hembygden och bosatte sig i föräldrahemmet i Lilla Dalsjö, engagerade han sig starkt i EFS missionsförening i Bjärnum. Hans hjärta har också hela tiden funnits hos EFS i Sydsverige.

Efter sin pensionering 2009 flyttade Stanley och hustrun Britta till Vinslöv, där han som frivillig medarbetare på olika sätt fortsatt att tjäna vår Herre.

Något, av allt det Stanley var, har gjort särskilt avtryck i mitt minne: Jag beundrar hans outtröttliga engagemang för medmänniskor som är sjuka, sorgsna eller drabbade av socialt utanförskap. Jag minns honom som en god förkunnare av det mest centrala i vår kristna tro. Fortfarande kan jag höra honom slå an gitarren och få lovsången att lyfta. Jag minns också hans humor och alla roliga historier. Kanske t.o.m. någon, som jag borde försöka glömma.

Nu återstår endast att tacka Gud för allt det Stanley har varit och gett. Vi delar familjens sorg och tänker särskilt på hustrun Britta, sonen Magnus med familj, dottern Sofia med familj och dottern Sara. Må Guds frid vila över Stanleys minne.

/Bo Johansson

Kyrkoherde och kontraktsprost emeritus i Hässleholm

Sänd

Ett redskap till hjälp för lokala sammanhang

EFS har skapat ett verktyg för att du och jag ska få reella verktyg att få till missionsbefallningen i praktiken. Ett verktyg för att få se Människor och samhällen förvandlade av Jesus. Kursen heter SÄND.

Namnet anspelar på sändningen vi får stå i. Faderns sändning av oss till denna värld, precis som han sände sin son. (Joh 20:21) EFS har tagit det bästa av tidigare kurser: Växtkraft och TNA-kurs. (Tillväxt och Nyetablerings Akademin) och skapat ett 2-årigt program för dig och ditt team. Med en träff per termin och erfarna processledare leds du och ditt team genom ämnen som Vision, Mission och Lärjungaskap. En av träffarna besöker vi Anglikanska kyrkan i London. Det är en lärandeprocess som sätter ditt team och er kallelse i centrum. För att det ska bli verklighet blir ni givna en handledare och ges en struktur av uppföljning av era egna satta mål. Inför varje SÄND-träff har du sett förinspelad undervisning, vilken man tillsammans reflekterar över. Väl på plats ges mycket arbetstid för dig och ditt team att processa det ni sett på filmerna, och att verkställa ev. nya insikter i praktiken i er lokala gemenskap.

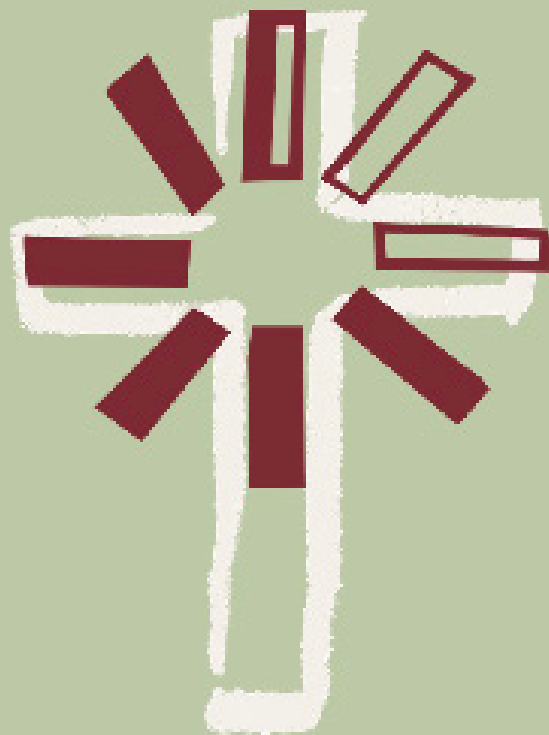
Jag själv har gått kursen med två olika team. Ett nyplanteringsteam och en lokal förening. Vid båda tillfällena var kursen avgörande för oss att komma framåt i vårt arbete. De främsta fördelarna jag

upplevde var just att vi fick så mycket tid att arbeta som team. En sak som många gånger känns som en bristvara i vardagens ekorrhjul. Att gå kursen bredvid andra team var också en enorm styrka. Att få andras input på vårt arbete och ta emot förbön och tilltal av andra var avgörande.

Ett år som detta, är det självklart att vi ställer oss frågor kring församling och lärjungaskap. Vad är omistligt i den kristna tron? Vad händer med oss som Guds folk om vi inte får träffas till gudstjänst? Hur är vi trogna missionsuppdraget om vi inte får träffa människor? Låt oss inte värja oss för dessa frågor, utan låt oss använda pandemi-tiden att finna svar. Så att vi är redo om och när restriktioner förändras. Tänk om Herren en tid som denna, ser hur sitt folk förbereder sig. Söker honom, mer än tidigare. Finner principer för församlingsliv som håller oavsett vad som möter oss. Tänk om han ser ett folk som förmedlar hopp likt aldrig förr. Kanske kan SÄND vara ett verktyg för att ni som lokal gemenskap lyckas med det.

Läs mer om SÄND på www.efs.nu/resurser/sand/

RE:STORE

Nu närmar vi oss ett år av pandemi och restriktioner och ännu har vi inget datum för när gudstjänster och föreningsliv kan börja återgå till det normala. Vissa kanske frågar sig om det "normala" ens finns kvar? Som ett sätt att förbereda för en återgång till ett liv efter pandemin lanserar EFS initiativet RE:STORE.

Corona-pandemin har påverkat vårt samhälle och oss i EFS på många olika sätt. Vår gemenskap har utsatts för en sällan skådad prövning. Vi kan uppleva osäkerhet och även oro för hur vår rörelse ser ut den dag vi åter får samlas till gudstjänst och möten.

Tänk dig den dagen när vi åter firar gudstjänst och mässa. När du får ge din vän en kram eller åtminstone ett handslag. När du får sjunga lovsång utan att tänka på smittan. När du får gå till ensamma och sjuka utan munskydd och visir. Den dagen längtar vi efter. Är din förening en av dem som känner oro inför den dagen?

Kan ni svara på frågan "hur väl känner vi till hur våra medlemmar mår och har det?" Skulle du önska att den dagen skall upplevas som en fest? Vad måste vi då göra nu? Vilka förberedelser behöver vi göra för en efterlängtd återstart?

EFS vill erbjuda din förening att tillsammans med andra EFS-föreningar delta i vår satsning RE:STORE.

RE. Vi bjuder in till tre tillfällen där 4–8 personer från varje förening via Google meet får chansen att arbeta med denna återstart. Samlingarna kommer att inledas gemensamt och därefter får föreningarna arbeta själva i ett par timmar för att till sist kort återsamlas.

Den första omgången är redan påbörjad men en ny omgång är på gång i april då vi kommer att mötas under tre torsdagskvällar (kl 18-21). Därefter har varje förening en plan för sin återstart. Gå gärna via länken vidare till EFS hemsida och anmäl föreningen där. Sista anmälningsdag är nu satt till den 31 mars.

*Om du eller din förening är intresserad, anmäl er till **Mikael Artursson**, mikael.artursson@efs.nu. Länkar till Google meet kommer att distribueras inför varje sammankomst. Läs mer om **RE:STORE** på www.efs.nu/restore*

Den Ålskade finns

i den som Ålskar

THOMAS AV AQUINO

En liten vägledning till fastan

När ni fastar... Så inleder Jesus sin undervisning om fasta i Bergspredikan.¹ Jesus verkar förutsätta att hans lärjungar kommer att fasta. Frågan är inte om utan när. Samtidigt är fastan inte ett tvång. Som allt är det en inbjudan och ett erbjudande från Gud.

Den tidiga kyrkan tog Jesus på orden och följde sina judiska seder och traditioner och fastade regelbundet. Med tiden byttes dock de judiska fastedagarna måndag och torsdag ut till onsdag och fredag. Dagarna har frälsningshistoriska kopplingar. På onsdagen blir Jesus förrådd, på fredagen korsfäst. Med tiden växte en fasteperiod fram inför påsk. Först några dagar, sedan en vecka för att på 300-talet börja likna den fasteperiod av 40 dagar vi har idag. Fastans 40 dagar har främst tre bibliska förebilder: Jesus som fastar 40 dagar i öknen efter sitt dop,² Mose fastar 40 dagar på berget Sinai³ och Elia vandrar 40 dagar fastande genom öknen innan han kom fram till berget Horeb.⁴ En intressant detalj är att dessa tre möts på förklaringsberget i evangelierna. Israels folks 40 år i öknen skall också nämnas som en bild för fastan.

Varför fasta?

Den kristna fastan bygger på insikten om Guds nåd och människan frihet. Livet är en gåva, frälsningen är en oförtjänt gåva. Men hur förvaltar vi den gåvan? Människan är ju också fri och ansvarig för sitt liv. Vi är fria att kasta bort våra liv men har också möjligheten att bevara vår värdighet. Vi kan göra sådant som deformerar Gudsligheten vi bär på eller göra sådant som renar och återställer den. Våra val och vanor formar oss. Den kristna fastan bygger på insikten om människans svindlande kapacitet. Hon bär på förmågan till ändlös ondska men bär också på fröet till gudomlighet. Att fasta är att ta sig själv på allvar, det är att förvalta gåvan att vara människa.

Den kristna fastan är ett erkännande av ett grundläggande villkor för allt kristet liv, ja allt mänskligt

liv: ingenting kan vinnas utan förberedelse, kamp eller offer. För den kristne är det alltid en samverkan mellan Gud och människa. Utan Gud och hans nåd är ingenting möjligt, men det sker inte automatiskt. Fastan utgör en del av vad Bibeln kallar "den goda kampen"⁵, eller "arbetet på vår frälsning".⁶ För att nå det mål som är fastans, Kristi uppståndelse, behöver vi bryta med destruktiva mönster och göra upp med vår synd. Det ord som de tidiga kristna använde var ordet *askes*. Det betyder egentligen övning eller träning. Som lärjungar inbjuds vi i att öva oss i kärlek, i ett liv som liknar Kristus. Inte utan Guds hjälp men inte heller utan vår insats.

Peter Halldorf skriver: "Vad det blir av våra liv står inte i förhållande till vår förmåga att lyfta oss själva i håret, utan till vilka makter vi allierar oss med."⁷

Ingen blir heligare av att fasta. Heligheten i våra liv är Guds verk, inte frukten av våra ansträngningar. Men varför skall jag då fasta? En lärjunge frågade sin andliga fader: "Vilket är bäst: fastan eller den inre vaksamheten?" Han fick svaret: "Människan är ett träd. Den inre vaksamheten är frukten. Fastan är lövverket." Fastan är ett redskap vi använder för att skydda Andens frukter som är på väg att mogna. Det är Gud som ger frukten, det är vår uppgift att avlägsna "tjuvskotten" som hindrar frukten att mogna och Kristi bild att framträda.

Den kristna fastan bygger också på insikten att människan inte är gränslös. Genom att avgränsa livet finner vi att vi som människor måste göra val. Ett val utesluter med nödvändighet något annat.

Genom att överlåta oss åt en gemenskap eller en person väljer vi därmed bort andra gemenskaper som de primära eller andra personer som livspartner. Fastan blir en påminnelse för oss att göra medvetna val i våra prioriteringar.

Vad är fasta?

Fastan handlar om att avstå något som i sig självt inte behöver vara dåligt, för att lägga tid och fokus på något annat. Fastan kan liknas vid en gallring. När vi gallrar i vår trädgård är det först och främst inte det onda vi tar bort. Ogräset, eller synden behöver vi ständigt hålla i schack. När vi gallrar tar vi bort sådant som i sig inte är ont men som tagit för stor plats. Utan en gallring skulle hela trädgården vara igenvuxen och till slut skulle inget av det goda kunna bära frukt då allt tävlar om näring och sol.

Fastan handlar om att öva sig i att skilja mellan behov och begär. Alla människor har behov som inte är onda i sig. Men om de tar överhanden böjs de till begär och tar makten över oss. Behovet av mat blir frosseri, behovet av uppmärksamhet och bekräftelse blir till fåfänga och behovet av närhet blir en otyglad sexualitet. Behov som vi aldrig säger nej till blir med tiden begär som blir laster. De tynger ner oss, gör själen däst och slö och berövar oss vår inre frihet. Fastan ges oss för att befria oss från de behov som blivit begär i våra liv, kanske främst för att befria oss från oss själva

Den kristna fastan ska komma min nästa till del. Den är inte något bara för min egen vinning och utveckling. Gud säger genom profeten: *"Nej detta är den fasta jag vill se: att du lossar orättfärdiga bojar, sliter sönder okets rep, befriar de förtryckta, krossar alla ok."*⁸ Den rätta fastan har den förtryckte, den hungrige, den hemlöse och den nakna i fokus. Fastan har som syfte att göra hjärtat

mjukt och blicken öm för att bättre kunna sätt den andre i fokus. Fastan, liksom hela evangeliet blir goda nyheter för oss först när vi ser hur det är goda nyheter för de fattiga.

Hur kan man fasta?

"Jag väljer hellre en lätt fasta som varar länge, än en som är mödosam i början och snabbt tar slut", säger en av ökenfäderna. En frestelse är att i sin iver spänna bågen för hårt. De erfarna råder oss att ta det steg du kan, inte det du tycker att du borde kunna ta. Hellre en fasta som är så liten att du föraktar den men som du håller, än att ta på sig för mycket.

Fastan handlar om att öva sig i återhållsamhet för att kunna rikta större uppmärksamhet mot det som uppstår längtan efter Gud och hans gåvor. Det handlar om att avstå för att kunna ge både till Gud och medmänniskan.

Man kan tala om tre olika fastor: ögats, örats och bukens fasta.

Ögats fasta kan handla om att begränsa intryck och information. Kanske ta en paus från sociala medier eller annat på skärmen. Detta för att ge tid åt andlig läsning. Den andliga läsningen syftar inte till ökad lärdom utan till förvandlade hjärtan. Bibeln är det självklarar första valet. Läs sakta och uppmärksam och fråga dig: vad har Gud att säga mig? Många väljer också ytterligare en fastebok, något som ger näring och fördjupar tron.

Örats fasta kan handla om att begränsa intryck men också om att begränsa mänskliga relationer. Det kan handla om att stänga av den påslagna tv:n eller ljudboken som alltid är på i lurarna. Detta för att ge tid åt lyssnandet i bön. Fastetiden utmanar oss att uppliva de böner som somnat i våra liv. Att se över vår dagliga böneryt, utvidga stunderna av stillhet och med större

gelbundenhet delta i församlingens böner och gudstjänster.

Bukens fasta är traditionellt det vanligaste typen av fasta, alltså att avstå mat. Den som vill testa att fasta från mat behöver förbereda sig väl och inte gå för fort fram. Att avstå från mat är att ta Jesu ord på allvar: *"Människan skall inte leva bara av bröd, utan av varje ord som utgår ur Guds mun."*⁹ Matfastan ger oss också möjlighet att stå i solidaritet med de i världen som svälter eller saknar mat för dagen. Det ger oss också en möjlighet att ge av de pengar vi skulle lagt på en lunch eller middag och ge till de som saknar.

Det finns många sätt att fasta på och det är bra att samtala om sin fasta med en andlig vägledare, en prästen eller någon man har förtroende för.

"Ljuv är fastetiden!" säger Johannes Chrysostomos i en fastepredikan från 300-talet. Vad är det ljuva? Jo, minnet av vad tidigare fastetider gjort i våra liv. Packningen blir lättare, målet klarare och längtan innerligare.

KRISTOFFER LIGNELL är präst inom EFS och arbetar som kommunikatör inom EFS i Sydsveriges.

Noter

1. Matt 6:16
2. Matt 4:1-11
3. 2 Mos 34:28
4. 1 Kung 19:8-18
5. 2 Tim 4:7
6. Fil 2:12
7. Halldorf, *En liten vägledning till fastan*, s. 6
8. Jes 58:6-11
9. Matt 4:4

Omadressen är felaktig, vargodsändrätt
adress till Livsluft c/o EFS Sydsverige
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm

Rådgivaren AB rekommenderar:

Bouppteckning eller
framtidfullmakt:

Sven-Göran Arnoldsson
sg@botes.se, 0703-704284

Garage:

www.bjorlidens.se

Kyrkor:

www.falkvikskyrkan.se
www.kyrktoget.se/listerkyrkan
www.mollebackskyrkan.se

GE EN GÅVA

efs
Sydsverige

salt
SYDSVERIGE

Bankgiro: 900-9903
Swish gåvor: 123 357 80 28
Swish övrigt: 123 626 85 93
Märk gåvan: Sydsverige

Bankgiro Salt: 5275-8786
Swish Salt: 123 354 77 91